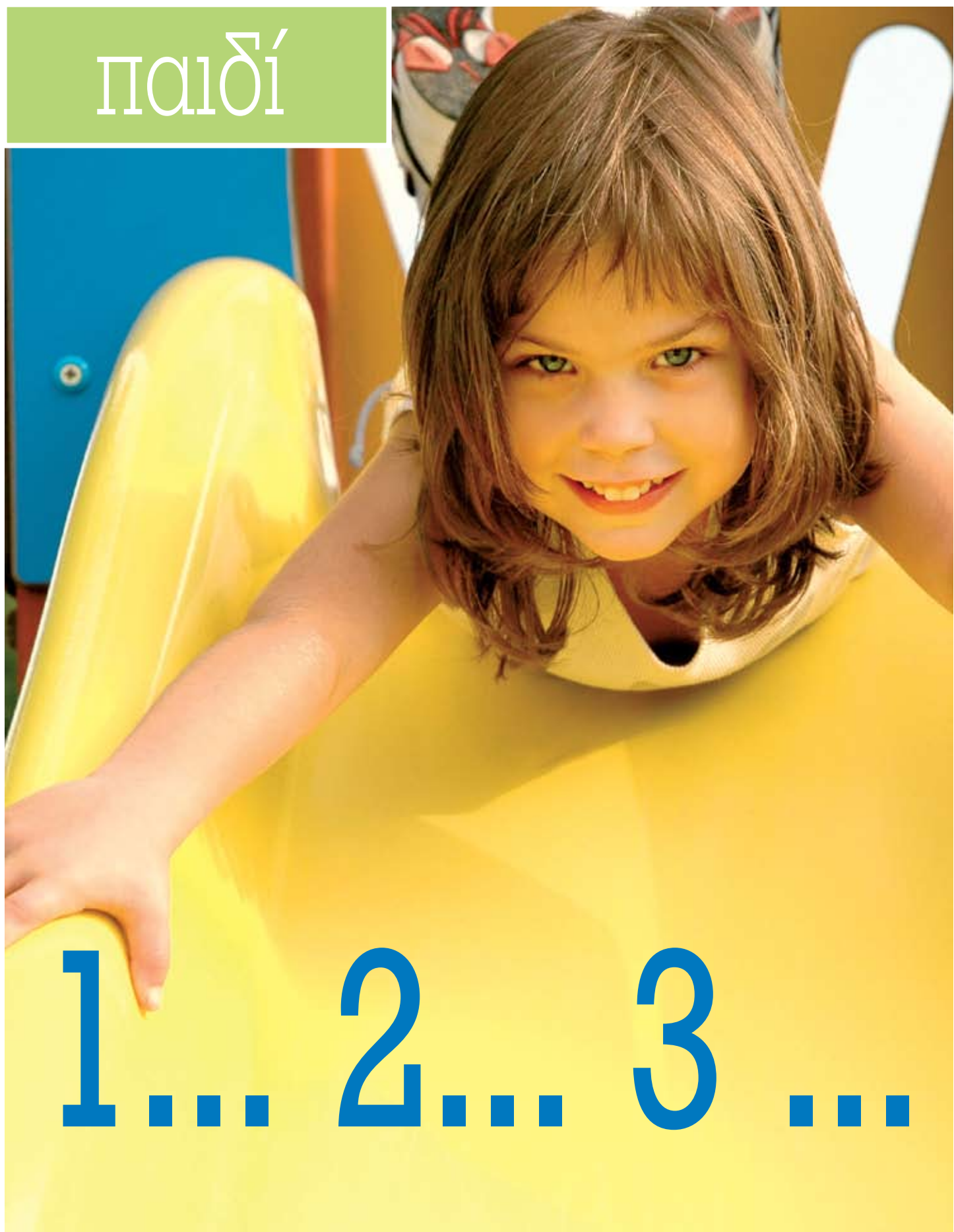

παιδί

1... 2... 3 ...

*Τα παιδιά πλέον αναλλώνουν πολύ χρόνο
μπροστά σε μια οθόνη και συναφώς τρέχουν,
παίζουν και δραστηριοποιούνται σωματικώς
όλο και λιγότερο*

Συλίκι, εφτάπετρο, τσανάκια και
Σηλίστα άλλα αυτοσχέδια
ψυχοκινητικά παιχνίδια που
είχαμε την τύχη να παίξουμε
εμείς οι πλέον μεγάλοι, στις παιλι-
ποτέ αθάνες που ομόρφαιναν κάθε
γειτονιά και συνοικία της Αθήνας...και
τα μήλα και κυνηγητό και κρυφτό...

Αν σήμερα αναφέρουμε αυτά τα
παιχνίδια στα παιδιά, το πιο πιθανό
είναι ότι θα μας κοιτάζουν με μάτια
γεμάτα απορία...και ζήλια. Αθάνες δεν
υπάρχουν πιά, παραχώρησαν την
χωμάτινη υπόστασή τους στο σκληρο-
πυρηνικό τσιμέντο, που αυτομάτως
κατάργησε την παιδική επιλογή για
ελεύθερο παιχνίδι εκτός των
θυρών...και ως αντιστάθμισμα για την
αναγκαία αξιοποίηση του ελεύθερου
χρόνου των παιδιών, πρόσφερε ποικί-
λες δυνατότητες ανούσιας κατασπατά-
λησης της ενεργειάς τους ...μπροστά
σε μια οθόνη. Είτε αυτή είναι της τηλε-
όρασης είτε του υπολογιστή, τα παιδιά
πλέον αναλλώνουν πολύ χρόνο
μπροστά σε μια οθόνη και συναφώς
τρέχουν, παίζουν και δραστηριοποι-
ούνται σωματικώς όλο και λιγότερο.

Και αν σύμφωνα με έρευνες πανεπι-
στημίων της Αμερικής και της Ευρώ-

πης, η ενασχόληση με τα ηλεκτρονικά
παιχνίδια εγρηγορεί τα εγκεφαλικά
νεύρα σε αντίθεση με ό,τι ίσχυε μέχρι
πρώτινως ως δοξασία, αυτό καθόλου
δεν πρέπει να μας καθησυχάζει, ώστε
να επιτρέπουμε στα παιδιά μας να
αναλλώνουν πολλές ώρες μπροστά
στον υπολογιστή. Αν μη τι άλλο η
ποσότητα ραδιενέργειας που προ-
σλαμβάνουν, κάθε άλλο παρά αμελη-
τέα μπορεί να θεωρηθεί και εξάλλου
με το χρόνο που τα αφήνουμε μπρο-
στά σε μια οθόνη (γιατί κακά τα ψέμα-
τα, αυτό βολεύει πολλούς γονείς, οι
οποίοι καθηλώνοντας τα παιδιά τους
μπροστά σε μια οθόνη, μπορούν να
ακολουθήσουν το δικό τους πρόγραμ-
μα ανενόχλητοι), τους στερούμε την
έμφυτη και φυσιολογική ανάγκη τους
να κινηθούν, γυμναστούν, να ασχολη-
θούν με αθλοπαιδιές.

Η κατάσταση κρίνεται πλέον ανησυ-
χητική στο θέμα της τηλεόρασης.
Δυστυχώς, τα ελληνόπουλα αναλλώ-
νουν πολλές ώρες παρακολουθώντας
παιδικά προγράμματα, τα περισσότερα
από τα οποία κάθε άλλο παρά στις
πραγματικές ανάγκες της τρυφερής
παιδικής ηλικίας ανταποκρίνονται.
Τουναντίον, με ελάχιστες εξαιρέσεις

φτου ξελευτερία!

ΓΡΑΦΕΙ Η ΜΕΡΜΙΓΚΗ ΜΑΡΙΑ*

*Και μεις ως παιδιά παρακολουθήσαμε
στον τηλεοπτικό δέκτη αρκετά προγράμματα,
παρόλο που είχαμε την τύχη να τρέχουμε
περισσότερο και να παίζουμε περισσότερο.*

που επιβεβαιώνουν τον αρνητικό κανόνα, προάγουν τη βία και τα πλέον λαθεμένα πρότυπα για τα παιδιά. Αντί να ψυχαγωγούν τα παιδιά – ο όρος δίνεται με την κλασική του έννοια: «ΑΓΩ ΨΥΧΗΝ» – απλά και μόνο τα μετατρέπουν σε απαθείς παρατηρητές κακόγουστων και αντιπαιδαγωγικών παραγωγών, για να χρησιμοποιήσουμε έναν άκρως επιεική χαρακτηρισμό. Τα τηλεοπτικά προγράμματα που απευθύνονται στα παιδιά, περιλαμβάνουν σειρές με πολεμοχαρή σενάρια, ανατριχιαστικές σκηνές βίας, επιθετικής συμπεριφοράς και αντεκδίκησης, στις οποίες εμπλέκονται τερατόμορφα πλάσματα υπερφυσικής δύναμης και αμφιβόλῃς ή συνηθέστερα, εντελώς απροκάληπτα -κακής προέλευσης ισχύος.

Αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα της ύπαρξης του κακού στη σφαίρα της παιδικής ψυχοσύνθεσης και την φυσιολογική τάση των παιδιών να το αφορίσουν και να το διαχωρίσουν από το καλό με το οποίο θέλουν να ταυτιστούν, θα ήταν αντιφατικό να υποβιβάσουμε τον παιδαγωγικό ρόλο που διαδραματίζει στην ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη τους. Στα παραμύθια, για παράδειγμα, τα παιδιά αναγνωρίζουν το καλό και το κακό, ξεδιπλώνοντας τη φαντασία τους και θέτοντας σε λειτουργία εσωτερικούς μηχανισμούς αλληλεγγύης με το καλό και άμυνας εναντίον του κακού. Ωστόσο, στην τηλεόραση, αυτό που σίγουρα καταδικάζουμε είναι ο ισοπεδωτικός και συχνά σοκαριστικός ακόμα και για έναν ενήλικα, τρόπος που προβάλλεται η δύναμη του κακού, η σκληρότητα, η βία και η παράλληλη έλλειψη στοιχειώδους έστω καλαισθητής σεναριακής και σκηνοθετικής προσέγγισης.

Και μεις ως παιδιά παρακολουθήσαμε στον τηλεοπτικό δέκτη αρκετά προγράμματα, παρόλο που είχαμε την τύχη να τρέχουμε περισσότερο και να παίζουμε περισσότερο. Αλλά, οι παιδικές σειρές που βλέπαμε απευθύνονταν στην ηλικία μας, διαπραγματεύονταν θέματα που εξυμνούσαν την γονεϊκή και αδερφική αγάπη, τη φιλία, το

*Η ζωή μας απαρτίζεται
από άσχημες εικόνες
και εμείς
κατακλυζόμαστε
από αρνητικά πρότυπα...
Αυτά προβάλλονται
και
από την τηλεόραση...
αρνητικά πρότυπα...
που
πολλαπλασιάζονται...*

ενδιαφέρον για το φυσικό περιβάλλον. Η πηλοκή τοποθετούνταν σε όμορφα μέρη, οι ήρωες ήταν αντιμετώπι με δυσάρεστες καταστάσεις και προσπαθούσαν να τις ξεπεράσουν με συνεργασία, όλη η περιρρέουσα ατμόσφαιρα απέννεε γλυκύτητα, ρομαντισμό και κυρίως σεβασμό στις ανάγκες της παιδικής ηλικίας.

Θα αναρρωτηθούν πολλοί από εσάς σε ποιο σεβασμό αναφερόμαστε, εφόσον αυτή και άλλες παρεμφερείς αξίες έχουν χαθεί όχι μόνο από την τηλεόραση, αλλιά δυστυχώς και από την πραγματική ζωή... τα προϊόντα της τηλεόρασης αντανακλούν την ποιότητα της ζωής μας. Η ζωή μας απαρτίζεται από άσχημες εικόνες και εμείς κατακλυζόμαστε από αρνητικά πρότυπα... Αυτά προβάλλονται και από την

τ η λ ε ό ρ α σ η . . . α ρ ν η τ ι κ ά πρότυπα...που πολλαπλασιάζονται...

Που είναι η αρχή και που το τέλος...φαύλος κύκλος.

Η απαισιοδοξία, βέβαια, δεν κρίνεται ως ο καλύτερος σύμβουλος. Και ευτυχώς λύσεις υπάρχουν. Δεν μπορούν όλοι οι γονείς να απαγορεύσουν στα παιδιά τους να παρακολουθούν τηλεόραση. Όλοι, ωστόσο, μπορούν να καθορίσουν ένα πρόγραμμα σε εβδομαδιαία βάση και να επιλέγουν με σωστά κριτήρια τις παιδικές σειρές και ακόμα καλύτερα να τις παρακολουθούν κι εκείνοι μαζί με τα παιδιά τους.

Δεν μπορούμε να γκρεμίσουμε τα κτίρια και να ξαναοίξουμε τις αλάνες. Μπορούμε όμως να πάρουμε τα παιδιά μας σε ένα πάρκο, σε

χώρους αναψυχής που διαθέτουν οι δήμοι, σε μια παιδική χαρά (εδώ εξ ορισμού τα σχόλια περιπεύουν για το όφελος που αποκομίζουν οι μπόμπιρες παίζοντας σε τέτοιους χώρους). Ας κινητοποιηθούν λίγο και οι αρμόδιοι φορείς, ώστε να διατηρούν αυτούς τους χώρους καθαρούς, να ελέγχουν τακτικά τα όργανα και τα παιχνίδια τους, να τηρούν τους κανόνες υγιεινής και ασφαλείας. Παίζοντας τα παιδιά μας ξέγνοιαστα στην ύπαιθρο, θα νιώσουν ελεύθερα.

Οφείλουμε να απελευθερώσουμε τα παιδιά μας1...2...3...!

Φτου ξελευτερία!!!

** Η Μερμύγκη Μαρία
είναι Νηπιαγωγός*